

Concept deelverslag van het verhandelde in de Statencommissie Economie en Samenleving (ESA)

van 04-09-2026

betreffende Statenvoorstel inzake verordening Systematische Toezichtinformatie Limburg 2026

Statenkenmerk	G-26-019	Maastricht	04-09-2026
---------------	----------	------------	------------

De voorzitter: Dan komen we bij agendapunt 7, de inhoudelijke onderwerpen. Het eerste thema is kwaliteit van het openbaar bestuur, met als agendapunt 7.1 het Statenvoorstel inzake de verordening Systematische Toezichtinformatie Limburg 2026. De Provincie houdt interbestuurlijk toezicht op gemeenten, gemeenschappelijke regelingen en het waterschap. Daarvoor is periodiek toezichtinformatie nodig. De huidige verordening uit 2014 is verouderd en moet worden geactualiseerd vanwege een wijziging in wetgeving en toezichtpraktijk, waaronder de Omgevingswet en Erfgoed. Provinciale Staten wordt gevraagd de verordening Systematische Toezichtinformatie Limburg 2026 vast te stellen. We gaan dit voorstel in twee termijnen behandelen, met een maximale spreektijd van drie minuten in de eerste termijn. Ik begin aan mijn linkerkant, bij de heer Ubbink. Mijnheer Ubbink, aan u het woord.

De heer Ubbink (SP): Ja, dank, voorzitter. Ik ga het heel kort houden. Ik ga enkel een paar vragen stellen, met het oog op de zeer uitgestrekte agenda. Ten eerste vraag ik me het volgende af. Toezichtinformatie gaat over het verstrekken van toezicht aan ons als Provincie, als interbestuurlijk toezichthouder. Maar het is mij niet geheel helder wat wij doen als wij een melding krijgen dat er ergens dingen gebeuren die wij niet door de beugel vinden kunnen? Wanneer grijpen wij in? Erfgoed wordt toegevoegd aan deze verordening. We zijn dadelijk ook toezichthouder op erfgoed. Het is de SP echter niet geheel helder wat dat dadelijk concreet gaat inhouden. Wat gaat er concreet veranderen als we ook toezicht gaan houden op erfgoed bij gemeenten? Wat doen wij met die informatie? Dan mijn derde punt. Ik hoop dat onze gemeenten de beste bedoelingen hebben, maar er kunnen altijd dingen gebeuren. Hoe wij gaan ermee om als wij vermoeden dat ons niet de meest adequate informatie wordt verstrekt? Tot zover.

De voorzitter: Dank u wel. Dan gaan we door naar de fractie van GroenLinks. Het woord is aan de heer Sol.

De heer Sol (GroenLinks): Ja, dank u, voorzitter. De lengte van mijn woordvoering gaat geen recht doen aan het belang van het onderwerp interbestuurlijk toezicht, want ik realiseer me dat het een heel belangrijk thema is, waar we absoluut wettelijke verantwoordelijkheden hebben. Maar de toelichting op het stuk is voor mij volstrekt helder. De aanpassingen zijn grotendeels betrekkelijk technisch van aard. We hebben daar geen vragen over. Om maar vast op de conclusie vooruit te lopen: wat ons betreft zou dit ook een hamerstuk kunnen worden.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Sol. Dan is het woord aan de heer Van Est van de fractie 50PLUS.

De heer Van Est (50PLUS): Ja, dank u wel, voorzitter. Ook onze woordvoering zal kort zijn. Het is een redelijk technisch stuk. De enige verbazing is altijd: we voeren nieuwe wetgeving in en later gaan we nog die aanvullende zaken doen. Eigenlijk zou dat parallel moeten lopen met het invoeren van nieuwe

wetgeving, maar dat is toch een utopie, volgens mij. Voorzitter, excuses dat ik iets later was. Het was heel interessante voorinformatie, die eigenlijk meer tijd verdiend had. Misschien dat we dat toch nog eens kunnen bekijken, want we hebben onze vragen moeten opsparen. Maar ten aanzien van dit stuk: ik denk dat wij dit mooi technisch onderbouwd hebben. Als wij niet de informatie krijgen en er iets aan de hand is, hebben we in ieder geval een middel om daarop toe te zien. Tot zover, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel. Dan is het woord aan de heer Meulenberg van D66.

De heer Meulenberg (D66): Dank u wel, voorzitter. Ja, wij zullen het ook kort houden. Eigenlijk hebben wij twee vragen. We zien in dat dit stuk vernieuwd moet worden. Hulde dat het eindelijk goed gebeurt. De eerste vraag is: kan de Gedeputeerde aangeven hoe zij gaat monitoren of deze verordening in de praktijk niet ook onnodige administratieve lasten gaat geven voor lagere overheden of andere betrokken partijen? Het tweede: we zien dat heel veel informatie gegeven gaat worden. Kan de Gedeputeerde aangeven hoe deze informatie gebruikt gaat worden om eerder waar nodig verbeteringen aan te brengen en interventies toe te passen, zodat we er sneller op in kunnen springen? Dat zijn onze twee vragen.

De voorzitter: Dank u wel. Dan is het woord aan de fractie van de PvdA. Mevrouw Wolters.

Mevrouw Wolters (PvdA): Dank u wel, voorzitter. Ook wij gaan het kort houden. Het is een formaliteit wat ons betreft en eigenlijk straks gewoon een hamerstuk. Ik wil de Gedeputeerde alleen het volgende meegeven. We hebben er een tijdje over gedaan om deze verordening aan te passen. In het verlengde van wat de heer Van Est zei, zouden wij graag eerder willen anticiperen op wetgeving waarin IBT van toepassing is, om die uiteindelijk ook eerder aan verordeningen toe te voegen. Erfgoed heeft er nu een tijdje gelegen. Het zou prettig zijn als we daar wat eerder op kunnen anticiperen. Dat was het. Dank u wel, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel. Het woord is aan de heer Loomans van Horizon.

De heer Loomans (Horizon): Dank u wel, voorzitter. Ik zal kijken of ik het korthedsrecord kan breken. Helder stuk. Geen vragen. Hamerstuk. Dank u wel.

De voorzitter: Ik stel voor dat we het tempo er vandaag zo inhouden. Dan gaat het allemaal goedkomen. Het woord is aan de fractie van de PVV. Mevrouw Jiménez.

Mevrouw Jiménez Hastenrath (PVV): Ja, dank u wel, voorzitter. Ik heb een hele lap tekst, maar ik zal die maar achterwege laten en echt alleen op de vragen terugkomen. In artikel 5 wordt aangeboden om met provinciale formats te werken. Kan de Gedeputeerde aangeven hoe wordt voorkomen dat zo'n format in de praktijk toch leidt tot extra administratieve lasten of werkzaamheden voor de gemeenten? Dan artikel 6. Dat artikel gaat erover dat Gedeputeerde Staten regels kunnen vaststellen ter uitvoering van deze verordening. Kan de Gedeputeerde bevestigen dat deze delegatie uitsluitend betrekking heeft op de praktische en technische uitvoering en niet gebruikt kan worden om zelfstandig nieuwe of zwaardere informatieverplichtingen in het leven te roepen? Daar laat ik het even bij. Dank u wel, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel, mevrouw Jiménez. Dan geef ik het woord aan de heer Beckers van JA21.

De heer Beckers (JA21): Geen vragen. Hamerstuk.

De voorzitter: Dank u wel. We gaan door met de VVD. De heer Bloi.

De heer Bloi (VVD): Dat geeft mij wat meer tijd. Voorzitter, het kan voor de VVD ook een hamerstuk zijn, maar toch heb ik nog een paar vragen. Erfgoed is erbij gekomen. We lezen dat deze verordening van toepassing is op het toezicht als het gaat om rijksmonumenten. Maar hoe zit het met onze eigen provinciale monumenten bijvoorbeeld? Vallen die onder een andere verordening? Hoe gaan we daarmee om? Erfgoed is een best belangrijk onderdeel van onze actuele provinciale beleidskaders, maar in diezelfde kaders staat ook dat gemeenten zelf het specialisme vaak niet in huis hebben als het gaat om erfgoed. Als een gemeente veel minder geld krijgt vanuit andere overheden en moet kiezen of zij een medewerker jeugdzorg aanneemt of een specialist op erfgoed, weet ik wel wat de meeste gemeenten gaan kiezen. De vraag van de VVD is daarom: zijn onze gemeenten eigenlijk wel in staat om dadelijk echt te gaan voldoen aan deze verordening?

De voorzitter: Dank u wel. Dan gaat het woord naar de fractie van het CDA. Mevrouw Absil.

Mevrouw Absil (CDA): Ja, mijn vragen borduren daar eigenlijk op voort, met name op het punt van erfgoed. Wat ons betreft is het trouwens ook een hamerstuk straks. Voor wat betreft erfgoed is een passage opgenomen over de regeldruk, waarvoor onze waardering. Gezegd wordt dat dat eigenlijk niet of nauwelijks tot lastenverzwaring bij gemeenten gaat leiden. Maar wij voorzien toch enige problematiek bij die gemeenten, waardoor het effect waarschijnlijk gaat zijn dat die vragen toch in de samenleving teruggelegd gaan worden, dan wel bij eigenaren van monumenten, dan wel bij stichtingen, dan wel bij verenigingen. Dus het is helder dat het een wettelijke taak is en dat het gewoon moet, maar de regeldruk gaat met name in op: wat betekent dit voor gemeenten? Is er ook nagedacht over: wat betekent dit voor de samenleving?

De voorzitter: Dank voor uw bijdrage. Dan gaan we tot slot van de eerste termijn naar de fractie van de BBB. Dat is de heer Zeedzen.

De heer Zeedzen (BBB): Ja, dank u wel, voorzitter. Ook wij gaan het kort houden. Actualisatie is logisch. Het stuk was verouderd, kwam uit 2014. Wij zien goed interbestuurlijk toezicht op gemeenten, waterschap en GR als een wezenlijke taak van de Provincie. Wij willen ook zeker waken voor die regeldruk. Het moet geen doel op zich worden om informatie in te zamelen. Dat gaat namelijk ten koste van de schaarse ambtelijke capaciteit. Regeldruk staat als zelfstandig onderwerp later vandaag op de agenda, dus laten we dat ook hier inderdaad heel goed in ogenschouw nemen. Dan hebben we nog drie concrete vragen. Nettowerklast. Leidt deze nieuwe verordening per saldo tot meer uitvragen en administratieve lasten? Is bij elke nieuwe verplichting expliciet afgewogen of deze echt onmisbaar is voor onze toezichtstaak? Worden reeds beschikbare data binnen de overheid maximaal hergebruikt om dubbel werk te voorkomen?

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Zeedzen. Dan gaan we over naar de beantwoording door GS. U heeft daar maximaal 25 minuten voor. Ik ga ervan uit dat u die niet helemaal nodig zult hebben. Het woord is aan mevrouw Demollin.

Gedeputeerde Demollin-Schneiders: Dank je wel, voorzitter. Ook dank aan uw Staten voor de vragen. Het is heel belangrijk om het hier samen over te hebben. Voorzitter, Nederland heeft 35 jaar geleden, in 1991, het Europees Handvest inzake lokale autonomie van de Raad van Europa in Straatsburg ondertekend. Het doel van dit handvest is het beschermen en het versterken van de rechten en autonomie van de lokale overheid. Het handvest beschermt de zelfstandigheid van onder andere gemeenten en geeft de grenzen aan waarbinnen het interbestuurlijke toezicht wordt gehouden. Je zult wel moeten kijken: als je autonomie geeft, gaat het dan ook goed, in het belang van de burgers en in het belang van dat waar de gemeente de bevoegdheid voor gekregen heeft. IBT, interbestuurlijk toezicht, is nodig om ervoor te zorgen dat gemeenten, waterschappen en gemeentelijke regelingen de wettelijke taken die zij toebedeeld hebben gekregen, met het daarbij behorende budget, naar behoren uitvoeren. Daar gaat dit stuk over. De huidige verordening sluit niet meer aan op het huidige wettelijke kader. In het omgevingsrecht is de Omgevingswet met het omgevingsbesluit ingetreden en het domein erfgoed is toegevoegd, waar ook een aantal mensen vragen over hebben gesteld. De thans voorliggende nieuwe integrale verordening is overzichtelijker, juridisch helderder en ze voorkomt een lappendeken van wijzigingsbesluiten. Dat is al meteen het antwoord op de vraag waarom het wat langer geduurd heeft om tot dit stuk te komen, in plaats van dat we dat gedaan hebben iedere keer dat er nieuwe wetgeving kwam. Dan ga ik nu over tot het beantwoorden van de vragen, voorzitter. De vragen van de SP, van mijnheer Ubbink, zitten een beetje in de lijn van: wat kun je van tevoren al doen en wat doe je met meldingen die bij ons binnenkomen, van 'ga daar eens naartoe en let daarop'? Als ons signalen bereiken die in het domein van IBT vallen, doen wij altijd aan hoor en wederhoor met degene die toezicht ontvangt van ons. We gaan altijd kijken: klopt deze informatie? Dat betekent dat je in overleg gaat, los van het reguliere traject van IBT. In het kader van de financiën houden we altijd toezicht op de begroting die de gemeente levert. Maar krijgen wij meldingen – dat gebeurt weleens – dan gaan we in ieder geval een traject in van hoor en wederhoor. Je weet nooit precies wat erachter zit. Het kan ook een teleurgesteld iemand zijn die iets niet voor elkaar heeft gekregen binnen de gemeente, waarbij de gemeente op zichzelf wel gelijk heeft. Dus je moet dat heel goed, zorgvuldig en gelijkwaardig behandelen. Afhankelijk van de aard en de ernst van dat wat er op dat moment aan de hand is, gaan we kijken wat dat voor effect heeft op het plaatsen van die gemeente op de interventieladder. De interventieladder heeft zes treden. Op het moment dat je in trede zes komt, ultimum remedium, dan is het indeplaatsstelling. Zo gaan we daarmee om. Er zijn een aantal vragen gesteld over erfgoed. Eén vraag is wat er concreet verandert met de toevoeging van erfgoed. Het is niet zo dat er nooit toezicht is geweest op erfgoed. Het is nu daadwerkelijk toegevoegd. Er werd eerder situationeel toezicht gehouden op dat erfgoed en nu wordt het systematisch toegevoegd, waardoor alle gemeenten structureel die in de verordening vastgelegde informatie moeten gaan aanleveren. Dat betekent dat je daarmee niet in de situatie komt dat je bij de gemeenten die toevallig heel veel erfgoed hebben daar nadrukkelijk naar gaat kijken en dat je dat bij andere gemeenten, die maar een beetje erfgoed hebben, niet zou doen. Nu geldt dus voor alle gemeenten in Limburg hetzelfde. Gaan wij ook actief op zoek? Ik zie mijzelf niet als een Miss Marple, die kijkt of iedereen het wel goed doet. Ik vind dat je op de eerste plaats gemeenten moet vertrouwen op wat ze doen. Maar – dat sluit aan bij de eerste vraag – als wij meldingen of signalen krijgen of we ambtshalve een waarneming doen, dan treden we altijd in overleg en gaat het altijd via hoor en wederhoor. Ik doe even mijn jasje uit.

Het is hier echt heel erg warm, voorzitter. Dat kan ook met een storing in mijn thermostaat te maken hebben, gelet op mijn leeftijd. Ik heb een vraag van de heer Meulenberg van D66, voorzitter. Die gaat over monitoring. Die gaat ook over de administratieve last en over: hoe kunnen we die data preventief gebruiken? Dat was de vraag die gesteld is. De documenten die worden gevraagd, zijn voor het merendeel documenten die de toezichtontvangers, dus de mensen waar wij toezicht op houden, volgens de wet al moeten hebben. Dus het is niet zo dat zij nieuwe dingen moeten gaan maken, maar de zaken die zij ... Net als bij een begroting. Een gemeente moet een begroting hebben. Wij kijken naar die begroting. We gaan niet iets extra's vragen, maar wij kijken naar de zaken die ze sowieso moeten hebben. Dus ze hoeven niks extra's te doen. We willen de gemeenten absoluut niet meer werk geven. Dat is ook een vraag die mijnheer Bloi stelde. Ik ben er sowieso heel erg voor dat we goed kijken naar de uitvoeringskracht van gemeenten. We willen hun echt niet meer werk geven, maar juist ontlasten, door bijvoorbeeld met vaste formats te werken. Ik moet zeggen, ik ben erg tevreden over het team dat dit IBT oppakt, gezien ook de servicegerichtheid, waarbij met voorwerk, vaste formats en veel adviezen geprobeerd wordt de gemeenten te ontlasten in deze taak. Dat staat los van het feit dat we adequaat toezicht houden om te zien of de gemeenten de taken die zij hebben in de verschillende domeinen ook naar behoren uitvoeren en er geen sprake is van taakverwaarlozing. De vraag van mevrouw Wolters heb ik al proberen toe te lichten, waarom we geen lappendeken willen hebben, maar we nu in één keer met een integraal stuk komen. Ik heb twee vragen, voorzitter, van mevrouw Jiménez van de PVV. Een van die vragen gaat over artikel 5, over die extra lasten. Een deel van het antwoord zit al in mijn antwoord op de vragen van de heer Meulenberg. Wij gebruiken die formats voor gemeenten. Daar hebben wij ook met gemeenten overleg over. Zij kunnen ons feedback geven, van: wat bedoel je daar nou precies mee, hoe zit dat? We hebben ook een team dat formats bijstelt. Het is geen strikte lijst, maar dat kan ook flexibel worden gedaan. Afhankelijk van de feedback die wij krijgen van gemeenten kijken wij hoe we het iedere keer makkelijker kunnen maken. Niemand hoeft opnieuw het wiel uit te vinden. We kunnen ook beter samenwerken op die manier. Daarmee proberen we de regeldruk bij gemeenten zo laag mogelijk te maken. Dan de vraag of de data preventief gebruikt kunnen worden. Op termijn, als je een aantal jaren aan IBT doet, kun je wel bepaalde informatie die je krijgt beter duiden. Je kunt zeggen: het is niet de primaire taak van IBT. Maar je hebt daarmee wel een bepaalde richting waar je op moet letten op het moment dat je het gesprek aangaat met de gemeente. Dan, voorzitter, zijn er de vragen van de heer Bloi van de VVD. Eentje was: voor hoeveel gemeentelijke regelingen is deze verordening ...

De heer Bloi (VVD): *[buiten de microfoon]*

Gedeputeerde Demollin-Schneiders: Dat heb je niet gevraagd? O, oké. Dan de vraag: hoe zit het met onze eigen monumenten? Even wachten. Ik zie dat de antwoorden anders zijn en niet passen bij de vragen die gesteld zijn. Ik kom hier dadelijk in de tweede termijn even op terug. Oké. Dan kan ik de vraag wel beantwoorden. We hebben geen provinciale monumenten. Volgens mij is het zo dat als een provinciaal monument in een gemeente staat, we ook met die gemeente ... Maar we hebben geen provinciale monumenten. Nee. Op het verhaal over de uitvoeringskracht heb ik al een toelichting gegeven. Dan ben ik bij het CDA, bij de vragen van mevrouw Absil. Zij vraagt wat het betekent voor de samenleving en de regeldruk. Ik heb al toegelicht hoe we dat zullen doen. We zullen de wettelijke taak moeten uitvoeren, maar we proberen zo goed mogelijk, ook samen met de gemeenten, ervoor te zorgen dat ze geen extra dingen hoeven aan te leveren en dat dat wat ze moeten aanleveren via vaste formats gebeurt. Er is ook goede hulp daarbij.

De voorzitter: Dat levert een vraag op van mevrouw Absil.

Mevrouw Absil (CDA): Ja. Dat zou willen zeggen dat wij ons proces zo makkelijk mogen maken voor de gemeenten, wat heel erg fijn is. Maar geven wij ook richtlijnen mee, zodat de gemeente, die die informatie toch vaak moet krijgen uit de samenleving of van eigenaren of stichtingen die erfgoedmonumenten bezitten ... Hoe gaan wij ervoor zorgen met deze vraag dat ook die stap zo makkelijk mogelijk wordt gemaakt? Wij begrijpen heel goed dat die informatie noodzakelijk is, maar die informatie zal uit het veld moeten komen. Bijvoorbeeld artikel 4, lid a, programma's voor eisen aan archeologisch onderzoek. Hoe maken we het de burgers, stichtingen en initiatieven zo makkelijk mogelijk? Dat is eigenlijk mijn vraag.

De voorzitter: De Gedeputeerde.

Gedeputeerde Demollin-Schneiders: Dat is allemaal informatie die al bij de gemeenten aanwezig is. Het kan zijn dat de informatie die bij de gemeenten aanwezig is mogelijk anders moet of niet genoeg is. Dan gaan we daar met gemeenten over in overleg. Als de gemeente nou stelselmatig binnen een periode van vijf of tien jaar niet voldoet, komt die interventieladder in beeld. Maar als de gemeente zegt dat er nieuwe informatie moet komen, dan proberen wij altijd te helpen door exact aan te geven: dit is de informatie die je nodig hebt. Dan kunnen ze ook met die gerichte informatie naar de initiatiefnemer of de eigenaar gaan om daarnaar te vragen. Tegelijkertijd is het ook belangrijk; je kunt ook in een situatie terechtkomen, zeker als je monumenten gaat verbouwen, waarbij het heel belangrijk is dat een gemeente erop toeziet dat bepaalde elementen in dat erfgoed behouden blijven. We hebben ook voorbeelden waarbij een gemeente het mogelijkwerijs niet zo nauw neemt met de regels rondom erfgoed. Je hebt allerhande varianten, maar in beginsel is het de informatie die bij de gemeenten zelf aanwezig is die ze dan moeten aanleveren. Wij beoordelen op grond van dat wat in de wet staat of dat correct is, ja of nee. Dan, voorzitter, heb ik de vragen van de BBB, van de heer Zeedzen. Een van die vragen gaat ook over de werklust, met de vraag of dit echt onmisbaar is en of geen hergebruik kan plaatsvinden. Het IBT is een vrij strak geregeld instrument. Over de werklust heb ik het al gehad en heb ik aangegeven hoe wij werken. Dan hergebruik. Je bouwt altijd voort op iets. Op het moment dat er bij een gemeente echt sprake is van taakverwaarlozing, waarbij een gemeente iets niet doet, op erfgoed, financiën of noem maar op, dan ga je altijd terug naar dat wat ze de jaren daarvoor hebben aangeleverd. Als je een verbetering ziet, kunnen ze op de interventieladder een trede omlaag. Op die manier wordt wel gebruikgemaakt van de gegevens daarvoor, maar het is wel zo dat ze elk jaar opnieuw hun gegevens moeten aanleveren om goed te kunnen beoordelen hoe ze hun taken invullen. Dat was mijn beantwoording, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel. Dan gaan we door met de tweede termijn van uw commissie. Daarvoor is één minuut per fractie beschikbaar. Ik kijk even naar links, mijnheer Ubbink.

De heer Ubbink (SP): Ja, dank, voorzitter. De beantwoording van de Gedeputeerde is helder. Daarmee is het wat de SP betreft een hamerstuk.

De voorzitter: Dank u wel. Ik kijk verder rond. Mijnheer Van Est, 50PLUS.

De heer Van Est (50PLUS): Ja, voorzitter. Inhoudelijk heb ik me geen opmerkingen. Maar ik verbaas me over de opmerking over Miss Marple. Die keek niet de hele tijd of iemand iets fout deed, maar als er iets gebeurde, keek zij wie het gedaan had. Dat is toch een andere nuancering. Ik wil Miss Marple hier geen onrecht aandoen. Anders moet ik het weer op een andere manier gaan gebruiken.

De voorzitter: Waarvan akte. Dank u wel. Mijnheer Meulenberg, D66.

De heer Meulenberg (D66): Ja, dank u wel voor de antwoorden. Ik vind het fijn dat er een vast format is. Dat zal waarschijnlijk wel leiden tot een eenmalige investering in personeel en uren, maar dat is maatwerk. Ik vind het fijn. Het is voor ons ook een hamerstuk.

De voorzitter: Dank u wel. Dan is het woord aan mevrouw Wolters. Niet. Dan mijnheer Loomans. Niet. Mevrouw Jiménez. Niet. De heer Beckers, JA21. Niet. De heer Bloi, VVD.

De heer Bloi (VVD): Ja, de Gedeputeerde begon mijn technische vragen al te beantwoorden, maar die stuur ik wel per mail nog door. Niet dat iedereen denkt: wat heeft die man van de VVD met de Gedeputeerde? Niks. Voor de rest is het een hamerstuk.

De voorzitter: Dan zal het misschien nog terugkomen in de beantwoording. Mevrouw Absil. Mijnheer Zeedzen. Niet. Dan is het slotwoord aan u in de tweede termijn, mevrouw Demollin.

Gedeputeerde Demollin-Schneiders: Ja, dank je wel. Fijn dat mijnheer Bloi nog met technische vragen terugkomt. Ik heb in de eerste termijn ook antwoord gegeven op de vraag over provinciale monumenten. Ik dank uw Staten, voorzitter, voor het support dat we hebben op dit belangrijke thema, waarbij de gemeenten hun lokale autonomietijd ook goed moeten kunnen invullen. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Dan is daarmee ook de tweede termijn tot een einde gekomen. Ik heb geen toezeggingen gehoord. Dan rest mij een aantal vragen aan uw commissie te stellen. De eerste vraag zal zijn: is het Statenvoorstel behandelrijp. Ik wil graag handen zien van degenen die het niet behandelrijp vinden. Dat betekent dat iedereen het behandelrijp vindt. Dank u wel. Vervolgens wil ik handen zien van degenen die het een hamerstuk vinden. Dat is voor iedereen het geval. Daarmee concludeer ik dat het Statenvoorstel als hamerstuk doorgeleid zal worden naar de Statenvergadering. Ik dank u wel.

T

Gedeputeerde Demollin zegt toe te bezien wat de haalbaarheid is van de in het adviesrapport STOER aangedragen aanbevelingen en welke rol de Provincie kan vervullen bij de daadwerkelijke uitvoering daarvan. Daarbij wordt expliciet gekeken naar de geldende provinciale regels, de vraag in hoeverre deze zijn verankerd in verordeningen, en op welke wijze eventuele aanpassingen of het schrappen van overbodige regels kunnen worden gerealiseerd.

T9891: Gedeputeerde Demollin zegt toe het adviesrapport STOER met Provinciale Staten vóór eind oktober te delen.

T9892: Gedeputeerde Demollin zegt toe te bezien wat de haalbaarheid is van de in het adviesrapport STOER aangedragen aanbevelingen en welke rol de Provincie kan vervullen bij de daadwerkelijke uitvoering daarvan. Daarbij wordt expliciet gekeken naar de geldende provinciale regels, de vraag in hoeverre deze zijn verankerd in verordeningen, en op welke wijze eventuele aanpassingen of het schrappen van overbodige regels kunnen worden gerealiseerd.

De commissiegriffier,

De voorzitter,

Weesepoel

Nijenhuis